

Arrest

nr. 58 880 van 30 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 13 januari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 10 januari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN ROYEN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, komt in 2003 naar België met een visum voor studenten. Hij wordt in het bezit gesteld van een BIVR van beperkte duur, een laatste maal verlengd tot 31 oktober 2010.

Verzoeker diende een naturalisatieaanvraag in. De verwerende partij geeft op 29 juni 2009 een gunstig advies over deze aanvraag.

Op 11 december 2009 dient de raadsman van verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) per e-mail, gericht aan regulacatua@dofi.fgov.be.

Op 29 december 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de eerste bestreden beslissing, met kennisgeving op 10 januari 2011, die luidt:

*"Z., C.
Geboren te Casablanca op (...)
Onderdaan van Marokko
Verblijvende (...)
(...)"*

"De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 11.12.2009 door Z., C. geboren te Casablanca op (...), onderdaan van Marokko, verblijvende (...),

in toepassing van art 9 bis van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15.09.2006 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is onontvankelijk.

MOTIVERING:

De aanvraag werd niet conform artikel 9BIS van de wet van 15/12/1980 zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006 ingediend bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft.

Art.9BIS § 1 stelt: "In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de .machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

De aanvraag is tevens niet vergezeld van een positieve woonstcontrole op het opgegeven adres van verblijf, waardoor zijn huidige verblijfsplaats niet kan worden vastgesteld wat nochtans een voorwaarde is bij het indienen van een aanvraag obv art.9BIS (omzendbrief 21/06/2007II C)

De vreemdeling werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf beperkt tot de duur van zijn studies. Het volstaat niet om alleen een actualisatie of aanvulling te sturen. Om gemachtigd te worden obv art.9BIS dient hij ook de aanvraag voor een verblijfsmachtiging conform de wet in te dienen.

Bijgevolg dient de vreemdeling; gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem op heden betekend. (...)"

Op 10 januari 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten uitgereikt. Dit is de tweede bestreden beslissing die luidt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid, VANDAELE Walter, attaché, genomen op 29.12.2010 wordt aan

de genaamde Z., C., geboren te Casablanca op (in) (...), van Marokko nationaliteit,

het bevel gegeven om binnen de dertig dagen, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten: Griekenland, Oostenrijk, Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Noorwegen, Zweden, IJsland Finland en Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Italië, Tsjechië, Malta en Zwitserland tenzij hij(zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING : (2)

- artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 2 : verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd; Zijn A-kaart (beperkt tot de duur van de studies is verstrekt sinds 31/10/2010.)

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van “de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel;”

Hij verwoordt het middel als volgt:

“dat de bestreden beslissing stelt dat verzoeker géén actualisatie-aanvraag rechtstreeks via regulactua@dofi.fgov.be bij DVZ kon doen doch hij de aanvraag conform art. 9bis van de wet van 15.12.80 had moeten indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft; dat de bestreden beslissing hiermee volledig ingaat tegen het vademecum van DVZ (Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3e lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet);

dat immers op bladzijde 9 van het vademecum het navolgende werd vermeld :

“ U hebt al een verblijfsvergunning van beperkte duur gekregen die nog steeds geldig is en u kunt voortaan genieten van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur omdat u in aanmerking komt voor punt 2.8.A. :

In dit geval moet u geen nieuwe aanvraag indienen, maar, tussen 15 september 2009 en 15 december 2009, uw dossier verder aanvullen op basis van de hierboven bepaalde criteria en voorwaarden.

Daartoe moet u binnen de termijnen bepaald voor elk criterium :

° ofwel, bij voorkeur, een mail sturen naar het volgende adres : regulactua@dofi.fgov.be in het onderwerp van uw mail moet u uw OV nummer vermelden. U zal een ontvangstbewijs krijgen. ...”

dat het enerzijds onbetwistbaar uit de verblijfshistoriek van verzoeker volgt dat hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning van onbeperkte duur o.b.v. punt 2.8.A. en anderzijds hij op 11.12.09 (en dit nog tot 31.10.10, zoals de bestreden beslissing trouwens zelf bevestigt) in het bezit was van een verblijfsvergunning van beperkte duur;

dat hieruit volgt dat verzoeker dan ook zondermeer gerechtigd was om een actualisatie-aanvraag te doen rechtstreeks via regulactua@dofi.fgov.be bij DVZ;

dat aldus de bestreden beslissing van alle redelijkheid ontbloomt is door de aanvraag van verzoeker onontvankelijk te verklaren o.b.v. het feit dat verzoeker géén aanvraag art.9bis heeft ingediend via de Burgemeester van de plaats waar hij verblijft daar hij o.b.v. het Vademecum van DVZ (Verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009 inzake de toepassing van het oude artikel 9, 3e lid, en artikel 9bis van de vreemdelingenwet') dit niet hoefde te doen en een actualisatie-aanvraag via regulactua@dofi.fgov.be bij DVZ kon volstaan;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 29.12.10 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze kennelijk onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel, ook de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt; dat dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend op 10.01.11 daar deze gebaseerd is op de beslissing van 29.12.10;”

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

“In zijn enig middel werpt verzoeker een schending op van art. 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheidsbeginsel.

Bij lezing van de toelichting van het middel stelt de verwerende partij evenwel vast dat verzoeker daarin inhoudelijke kritiek levert, het weze vanuit louter feitelijk oogpunt, het weze vanuit het oogpunt van het

materieel recht, en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing.

De verwerende partij is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

De formele motiveringsplicht vervat in de twee wetsartikelen waarvan verzoeker de schending aanvoert, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing, zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen (R.v.St. nr. 60.751, 4.7.1996, T.B.P. 1996, 698), terwijl de voormelde vaststelling impliceert dat deze wettelijke doelstelling is bereikt.

De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (cf. wat inhoudelijke juridische correctheid betreft, naar analogie, Cass., 10.1.1979, Arr. Cass. 1978-79, 522; alsook wat feitelijke correctheid betreft: R.v.St. nr. 44.948, 18.11.1993, Arr. Rv.St. 1993, z.p.; Antwerpen, 16.6.1998, F.J.F. 1998, 693).

Het normdoel dat ten grondslag ligt aan de in het besproken middel als geschonden aangeduide wetsartikelen is dus bereikt en de bestreden beslissing is genoegzaam gemotiveerd.

Waar verzoeker klaarblijkelijk het tegenovergestelde aanneemt, is zijn toelichting niet afgestemd op de rechtsregels waarvan hij de schending opwerpt, zodat het enig middel in rechte faalt.

Voor het geval de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hier toch anders over zou denken en dus louter subsidiair, merkt de verwerende partij bijkomend nog op dat de beschouwingen die in verzoekers uiteenzetting voorkomen bovendien niet pertinent zijn.

Verzoeker verwijst naar het vademecum bij de vernietigde instructie dd. 19.07.2009 en meent daaruit te kunnen afleiden dat hij zijn aanvraag wel rechtstreeks aan de Dienst Vreemdelingenzaken had kunnen overmaken.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen niet kunnen worden

In het vademecum dd. 21.09.2009 - waarnaar verzoeker uitdrukkelijk verwijst - staat immers dat:

1) Procedure

Ofwel loopt er al een aanvraag tot verblijfsmachtiging:

U heeft een regularisatie aanvraag ingediend op basis van de wet van 15 december 1980, waarvoor de Dienst Vreemdelingenzaken tot op vandaag echter nog geen beslissing heeft genomen. In dit geval moet u geen nieuwe aanvraag indienen, maar uw hangende aanvraag vervolledigen op basis van de hieronder gedefinieerde criteria en voorwaarden. (...)

Ofwel loopt er geen aanvraag tot verblijfsmachtiging (meer) of heeft u er nooit één ingediend

U heeft nooit een regularisatie aanvraag op basis van de wet van 15 december 1980 tot machtiging tot verblijf ingediend of de Dienst Vreemdelingenzaken heeft al een negatieve beslissing genomen betreffende de aanvraag tot machtiging tot verblijf. In dat geval moet u, desgevallend binnen de voorgeschreven termijn, een aanvraag indienen op basis van artikel 9bis bij de Burgemeester van uw gemeente van verblijf in België.

(...)

Ofwel heeft u een verblijfstitel van beperkte duur gekregen:

U hebt al een verblijfsvergunning van beperkte duur gekregen die nog steeds geldig is en u kunt voortaan genieten van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur omdat u in aanmerking komt voor een van de punten 1.1 tot 2.8.A..

In dit geval moet u geen nieuwe aanvraag indienen, maar uw dossier verder aanvullen op basis van de hierboven bepaalde criteria en voorwaarden. Een aanvulling op basis van punt 2.8.A moet ingediend worden tussen 15 september 2009 en 15 december 2009.

Voor aanvullingen op grond van de punten 1.1 tot 2.7 is er geen voorgeschreven termijn.

(...)

Terwijl in het typeformulier dat als bijlage gevoegd is aan dit vademecum, duidelijk gesteld wordt dat:

Indien een aanvraag voor een machtiging tot verblijf reeds werd ingediend, in toepassing van het oude artikel 9, derde lid of 9bis (van de wet van 15 december 1980 betreffende het verblijf) en er door de Dienst Vreemdelingenzaken geen beslissing werd genomen in dit kader, of indien de regularisatiekandidaat reeds beschikt over een tijdelijke verblijfstitel die afgegeven werd op basis van artikel 9, derde lid of 9bis (BIVR van een jaar) moet er geen nieuwe aanvraag worden ingediend. Men moet enkel de hangende aanvraag actualiseren, om te preciseren dat de regularisatiekandidaat meent dat hij voldoet aan de criteria die gedefinieerd worden in een van de punten 1.1 tot 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009.

Uit het voorgaande blijkt dat vreemdelingen die geen lopende of tijdelijk toegekende "regularisatie" hebben en die zich willen beroepen op de nieuwe criteria, een echte regularisatieprocedure volgens

artikel 9bis van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 moeten opstarten. Dat geldt ook voor personen die al een tijdelijk BIVR of een ander tijdelijk of voorwaardelijk verblijf hebben als studenten, gezinsherenigers, EU-onderdanen, arbeidsmigranten, slachtoffers mensenhandel, niet-begeleide minderjarigen, diplomatiek-consulair-internationaal personeel... en die een definitief of verlengd verblijf willen op basis van de nieuwe regularisatiecriteria.

Enkel personen met een lopende aanvraagprocedure artikel 9 lid 3, 9bis of 9ter én personen met een tijdelijk BIVR (A kaart) die verkregen werd op basis van een regularisatieprocedure artikel 9 lid 3, 9bis of 9ter Vw, moeten geen nieuwe aanvraag op de gemeente indienen.

Dienaangaande verscheen op 12/10/2009 ook een publicatie "Wanneer kan u een aanvulling sturen en wanneer dient u een nieuwe aanvraag op te sturen", die gepubliceerd werd op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken op 12.10.2009

(http://www.dofi.fgov.be/nl/nieuw/note_supp_opportunit%C3%A9_du_compl%C3%A9ment.pdf - STUK 1)

In deze publicatie wordt uitdrukkelijk gesteld dat:

"I. AANVULLING

Indien u in het bezit bent van een tijdelijke en/of voorwaardelijke verblijfstitel die is afgeleverd op grond van artikel 9 bis, art 9 ter of oud artikel 9 lid 3 van de wet van 15.12.1980 (een "humanitaire of medische regularisatie") en u wil uw tijdelijk of voorwaardelijk verblijf verlengen of definitief maken op basis van één van de punten 1.1 tot 2.8.B van de instructie, dan dient u 2 een nieuwe aanvraag via de procedure 9 bis in te dienen maar kan u de omzetting van uw tijdelijk en/of voorwaardelijk verblijf vragen via een aanvulling die u rechtstreeks verstuurt naar de DVZ.

(...)

II. NIEUWE AANVRAAG

Indien u echter in het bezit bent van een tijdelijke en/of voorwaardelijke verblijfstitel die is afgeleverd op grond van bv. werk (arbeidsmigratie), studentenstatuut, gezinshereniging, het statuut van subsidiaire bescherming, slachtoffer van mensenhandel of niet-begeleide minderjarige, vrij personenverkeer binnen de FU, diplomatiek, consulaire of internationaal personeel... (dus de wettelijke basis voor de afgifte van uw verblijfstitel is lcg het oud artikel 9 lid 3, artikel 9 bis of artikel 9 ter) dan moet u een nieuwe aanvraag via de procedure artikel 9 bis indienen op grond van een van de punten 1.1 tot 2.8 B van de instructie. Een nieuwe aanvraag 9 bis op basis van punt 2.8.A of 2.8 B moet ingediend worden tussen 15 september 2009 en 15 december 2009. Voor aanvragen 9 bis op grond van een van de punten 1.1 tot 2.7 is er geen voorgeschreven termijn. "

Uit de vernietigde instructie en het verklarende vademecum dd. 21.09.2009 blijkt duidelijk dat verzoeker een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis had moeten indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft.

Verzoeker beschikte immers niet over een verblijfsrecht van beperkte duur op basis van een regularisatieprocedure artikel 9 lid 3, 9bis of 9ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

In casu heeft verzoeker nooit eerder een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9bis, of oud 9.3 ingediend. Verzoeker werd enkel gemachtigd tot een tijdelijk verblijf als student.

Verzoeker is dus niet in het bezit bent van een tijdelijke en/of voorwaardelijke verblijfstitel die is afgeleverd op grond van artikel 9 bis, art 9 ter of oud artikel 9 lid 3 van de wet van 15.12.1980.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geheel terecht geoordeeld dat verzoekers aanvraag niet ontvankelijk is.

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft zijn beslissing afdoende in feite en in rechte gemotiveerd:

"De aanvraag werd niet conform artikel 9BIS van de wet van 1511211980 zoals gewijzigd door de wet van 1510912006 ingediend bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft.

Art. 9BIS § 1 stelt: "In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven."

De aanvraag is tevens niet vergezeld van een positieve woonstcontrole op het opgegeven adres van verblijf waardoor zijn huidige verblijfsplaats niet kan worden vastgesteld wat nochtans een voorwaarde is bij het indienen van een aanvraag obv art.9BIS (omzendbrief 21/06/200711 C)

De vreemdeling werd gemachtigd tot een tijdelijk verblijf beperkt tot de duur van zijn studies. Het volstaat niet om alleen een actualisatie of aanvulling te sturen. Om gemachtigd te worden obv art.9BIS dient hij ook de aanvraag voor een verblijfsmachtiging conform de wet in te dienen. "

Er dient dan ook te worden besloten dat de bestreden beslissing ten genoegen van recht met draagkrachtige motieven, die de bestreden beslissing inhoudelijk ondersteunen, is omkleed.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. R.v.St. nr. 101.624 van 7 december 2001).

Uit het bovenstaande blijkt afdoende dat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid geenszins kennelijk onredelijk tot het besluit is gekomen dat verzoekers aanvraag onontvankelijk is. (...)"

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker de aanvraag niet heeft ingediend bij de burgemeester van de gemeente waar hij verblijft, zodat de aanvraag onontvankelijk is.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoeker bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu eveneens nazicht in van de aangevoerde schending van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Onderzoek van de materiële motiveringsplicht vergt in casu onderzoek van de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.”

Als algemene regel geldt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In casu was het verzoeker toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België omdat de aanvraag gesteund was op het criterium 2.8A van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 en ingediend werd op 11 december 2009.

Waar verzoeker betwist dat hij zijn aanvraag had moeten indienen bij de burgemeester en deze niet rechtstreeks aan de Dienst Vreemdelingenzaken kon gericht worden per e-mail, kan zijn redenering niet gevolgd worden. Verzoeker steunt zijn stelling op de uitleg die gegeven wordt op pagina 9 van het vademecum bevattende verduidelijkingen over de uitvoering van de instructie van 19 juli 2009.

Zoals op correcte wijze wordt geciteerd door de verwerende partij wordt op pagina 8 en 9 van het vademecum uitgelegd dat indien nooit een regularisatieaanvraag werd ingediend, de aanvraag moet ingediend worden bij de burgemeester.

Waar de zinnen in het vademecum *“Ofwel heeft u een verblijfstitel van beperkte duur gekregen:*

U hebt al een verblijfsvergunning van beperkte duur gekregen die nog steeds geldig is en u kunt voortaan genieten van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur omdat u in aanmerking komt voor een van de punten 1.1 tot 2.8.A..

In dit geval moet u geen nieuwe aanvraag indienen, maar uw dossier verder aanvullen op basis van de hierboven bepaalde criteria en voorwaarden. Een aanvulling op basis van punt 2.8.A moet ingediend worden tussen 15 september 2009 en 15 december 2009. Voor aanvullingen op grond van de punten 1.1 tot 2.7 is er geen voorgeschreven termijn.

Daartoe moet u, desgevallend binnen de voorgeschreven termijn:

· ofwel, bij voorkeur, een mail sturen (met als bijlage het standaardformulier) naar het volgende adres : regulactua@dofi.fgov.be In het onderwerp van uw mail moet u uw OV nummer vermelden. U kunt ook een fax sturen naar het nummer 02/274.66.71. U zal een ontvangstbewijs krijgen.

· ofwel een rechtstreeks aangetekende brief sturen (met als bijlage het standaardformulier) naar de Dienst Vreemdelingenzaken op het volgende adres: Dienst Lang Verblijf – WTC II – Antwerpsesteenweg 59b te 1000 Brussel.

U dient bij uw brief de bewijselementen te voegen, die van nut zijn op grond van de criteria die u aanvoert, en tevens het behoorlijk ingevulde standaardformulier in bijlage 1.” nog vatbaar zijn voor interpretatie, verwijzen deze bepalingen naar het typeformulier dat als bijlage is toegevoegd aan het vademecum. In dit typeformulier wordt duidelijk gepreciseerd dat de derde categorie, met name deze personen die genieten van een tijdelijk verblijfstitel, hun titel moeten verkregen hebben in toepassing van artikel 9, derde lid (oud) of 9bis/ 9ter van de Vreemdelingenwet. Uit de samenlezing van de voorgaanden blijkt dat personen die een tijdelijk verblijf hebben als student, zoals in casu verzoeker, een nieuwe aanvraag moeten indienen bij de burgemeester. Van verzoeker mag de nodige zorgvuldigheid verwacht worden bij de lezing van de bepalingen waarop hij zich steunt. Het motief is niet kennelijk onredelijk. De redenering van de verwerende partij dient gevolgd te worden.

Verzoeker erkent geen aanvraag te hebben ingediend bij de burgemeester. Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens, die niet correct heeft beoordeeld en onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

In de mate dat verzoeker voorhoudt dat de bestreden beslissing onredelijk werd genomen wijst de Raad erop dat een schending van het redelijkheidsbeginsel kan slechts vastgesteld worden wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot een bepaalde beslissing is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen

ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Verzoeker toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de gemachtigde van de minister niet correct zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN